

Дата прийняття:	23/07/2019
Дата набуття статусу остаточного:	23/07/2019 (Комітет)
Назва:	<u>CASE OF CÎRSTEA v. ROMANIA</u> <i>(Application no. 10626/11)</i>
Зміст:	<p>Заявниця у цій справі на час подій працювала медичною сестрою у перинатальному центрі. 16 серпня 2010 року заявниця була єдиною черговою медичною сестрою у палаті інтенсивної терапії для новонароджених; вона залишила палату о 18 годині 24 хвилини і була відсутня протягом 12 хвилин.</p> <p>О 18 годині 30 хвилин почалася пожежа, внаслідок чого п'ять новонароджених дітей загинули, а шість були травмовані.</p> <p>17 серпня 2010 року відділ обвинувачень Вищого суду Касації та Правосуддя Румунії відкрив кримінальне провадження за фактом ненавмисного вбивства та завданням тілесних ушкоджень.</p> <p>Спочатку заявниця була допитана як свідок; вона зазначила, що, перебуваючи в палаті, відчула запах диму та пішла шукати допомоги, а за її відсутності спалахнула пожежа.</p> <p>23 серпня 2010 року відділ обвинувачень порушив проти заявниці кримінальне провадження з причини її необґрунтованої відсутності в палаті інтенсивної терапії під час пожежі. Цього ж дня відділ обвинувачень видав ордер на арешт заявниці на 24 години.</p> <p>24 серпня 2010 року заявниця надала інші свідчення, відповідно до яких вона залишила палату та пішла до іншої кімнати центру</p>

	<p>(госпіталю), після чого хтось підняв тривогу з коридору. Вона не могла повернутися до палати, оскільки було багато диму. Після наданих свідчень відділ обвинувачень звернувся до суду з клопотанням про досудове тримання під вартою заявниці. Цього ж дня заявниця повторила надані вдруге свідчення і пояснила, що її перші неправдиві свідчення були надані за порадами декількох колег. Суд ухвалив рішення про тримання під вартою заявниці строком на 29 днів, вказавши, що жоден інший більш м'який запобіжний захід, наприклад, обов'язок не покидати межі міста, не є доцільним, зважаючи на обставини справи.</p> <p>Заявниця оскаржувала рішення суду про тримання її під вартою в порядку апеляції, проте її скарга була відхилена.</p> <p>У подальшому тримання під вартою неодноразово продовжувалося в ході судового розгляду.</p> <p>Вироком від 9 липня 2013 року суд першої інстанції визнав заявницю винною за пред'явленим обвинуваченням та призначив покарання у виді двох років і шести місяців позбавлення волі. Вона відбула покарання та була звільнена 8 лютого 2016 року.</p> <p>Заявниця скаржилася, що її тримання під вартою не було справедливим та виправданим.</p>
Констатоване порушення (стаття):	<p>Порушення пункту 3 статті 5 Конвенції (право на свободу та особисту недоторканість).</p> <p>Відсутність порушення пунктів 1 та 4 статті 5 Конвенції.</p>